

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story

■ **challenge-קושיא** ?
 ^ **question-שאלה**
 ! **answer-תירוץ**
 ■ **proof-ראיה**

מקרא-key:

סנהדרין-הנשרפין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואלו הן הנשרפין: הבא על אשה ובתה, ובת כהן שזנתה.												■	עה.
יש בכלל אשה ובתה בתו, ובת בתו, ובת בנו, ובת אשתו, ובת בתה, ובת בנה, חמותו, ואם חמותו, ואם חמיו.												■	עה.
הבא על אשה שנשא בתה - לא קתני, אלא: הבא על אשה ובתה, מכלל דתרווייהו לאיסורא. ומאן נינהו - חמותו ואם חמותו.												◇	עה.
יש בכלל אשה ובתה	וקתני:											■	עה.
מכלל דתרווייהו כתיבי בהדיא, והגך מדרשא אתיא.												■	עה.
הניחא לאביי דאמר: משמעו דורשין איכא בינייהו, מתניתין מני - רבי עקיבא היא. אלא לרבא דאמר: חמותו לאחר מיתה איכא בינייהו, מתניתין מני?												◇	עה.
תני: הבא על אשה שנשא בתה.	אמר לך רבא:											◇	עה.
יש בכלל אשה ובתה חמותו ואם חמותו ואם חמיו.												■	עה.
לאביי, אידי דקא בעי למיתנא אם חמיו - תני נמי חמותו ואם חמותו.												◇	עה.
לרבא, אידי דקא בעי למיתנא אם חמיו ואם חמותו - תני נמי חמותו.												◇	עה.
מנהני מילי?												^	עה.
(ויקרא כ"ד) איש אשר יקח את אשה ואת אמה - אין לי אלא אשה ואמה, בת אשה ובת בתה ובת בנה מניין? נאמר כאן זמה ונאמר להלן זמה מה להלן - בתה ובת בתה ובת בנה, אף כאן - בתה ובת בתה ובת בנה.	דתנו רבנן:											■	עה.
מנין לעשות זכרים כנקבות - נאמר כאן זמה ונאמר להלן זמה, מה להלן - זכרים כנקבות, אף כאן - זכרים כנקבות.												■	עה.
מנין לעשות למטה כלמעלה - נאמר כאן זמה ונאמר להלן זמה, מה להלן - למטה כלמעלה, אף כאן - למטה כלמעלה. ומה כאן למעלה כלמטה - אף להלן למעלה כלמטה.												■	עה.
מנין לעשות זכרים כנקבות.	אמר מר:											■	עה.
מאי זכרים כנקבות?												^	עה.
אילימא בת בנה כבת בתה												!	עה.
בהדי הדדי קאתיין												?	עה.
אלא: אם חמיו כאם חמותו.												!	עה.
השתא אם חמותו לא קמה לן, אם חמיו מיהדר עליה?												?	עה.
הכי קאמר: מנין לעשות שאר הבא - ממנו כשאר הבא ממנה - נאמר כאן זמה ונאמר להלן זמה וכו'.	אביי:											!	עה:
והא בשאר דידיה לא כתיבא ביה זמה												?	עה:
אתיא הנה הנה, אתיא זמה זמה.	רבא, אמר לי רב יצחק בר אבודימי:											!	עה:
מנין לעשות למטה כלמעלה.	אמר מר:											■	עה:
מאי למטה כלמעלה?												^	עה:
אילימא בת בנה ובת בתה כבתה												!	עה:
בהדי הדדי קאתיין												?	עה:
אלא: אם חמיו ואם חמותו כחמותו.												!	עה:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story **question-שאלה** ^ **challenge-קושיא** ⚡
answer-תירוץ ! **proof-ראייה** ■

מקרא-key:

סנהדרין-הנשרפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
האי למטה כלמעלה? למעלה כלמטה הוא?										⚡	◇	עה:
תני: למעלה כלמטה.										!	◇	עה:
אי הכי נאמר כאן זמה ונאמר להלן זמה, ומה השתא אינהי לא כתיבא, זמה דידהו כתיבא?										⚡		עה:
הכי קאמר: מנין לעשות שלשה דורות למעלה כשלשה דורות למטה - נאמר למטה זמה ונאמר למעלה זמה, מה למטה שלשה דורות - אף למעלה שלשה דורות. ומה בעונש עשה למטה כלמעלה - אף באזהרה נמי עשה למעלה כלמטה.	אביי:									!	◇	עה:
לעולם כדקתני, ומאי למטה - למטה באיסור.	רב אשי:									!	◇	עה:
אי מה היא אם אמה אסורה, אף הוא אם אמו אסורה.										⚡		עה:
אמר קרא אמך היא - משום אמו אתה מחייבו, ואי אתה מחייבו משום אמו.	אביי:									!	◇	עה:
בין למאן דאמר דון מינה ומינה ובין למאן דאמר דון מינה ואוקי באתרה - לא אתיא.	רבא:									!	◇	עה:
למאן דאמר דון מינה ומינה:										■	!	עה:
מה היא אם אמה אסורה - אף הוא נמי אם אמו אסורה, ומינה - מה היא בשריפה אף הוא נמי בשריפה.										■	!	עה:
למאן דאמר שריפה חמורה:										■	!	עה:
איכא למיפרך: מה להיא - שכן אמה בשריפה, תאמר בהוא - שאמו בסקילה.										⚡	!	עה:
ועוד: אמו בסקילה, אם אמו בשריפה?										⚡	!	עה:
ועוד: מה היא לא חלקת בה בין אמה לאם אמה - אף הוא נמי, לא תחלוק בו בין אמו לאם אמו.										⚡	!	עה:
ולמאן דאמר סקילה חמורה - מהאי קושיא לא נידונה.										■	!	עה:
ולמאן דאמר דון מינה ואוקי באתרה:										■	!	עה:
מה היא אם אמה אסורה - אף הוא נמי אם אמו אסורה, ואוקי באתרה: התם הוא דבשריפה, אבל הכא בסקילה, כדאשכחן באמו.										■	!	עה:
למאן דאמר שריפה חמורה:										■	!	עה:
איכא למיפרך: מה להיא - שכן אמה בשרפה, תאמר בהוא - שאמו בסקילה.										⚡	!	עה:
ועוד: הוא כהיא, מה היא - לא חלקתה בה בין בתה לאם אמה, אף הוא - לא תחלוק בו בין בתו לאם אמו.										⚡	!	עו.
ולמאן דאמר סקילה חמורה - מהאי קושיא לא נידונה.										■	!	עו.
אי מה היא כלתו אסורה, אף היא כלתה אסורה.										⚡	◇	עו.
אמר קרא אשת בנך היא משום אשת בנך אתה מחייבו, ואי אתה מחייבו משום אשת בנה.	אביי:									!	◇	עו.
בין למאן דאמר דון מינה ומינה, בין למאן דאמר דון מינה ואוקי באתרה - לא אתיא.	רבא:									!	◇	עו.
למאן דאמר דון מינה ומינה:										■	!	עו.
מה היא כלתו אסורה - אף היא נמי כלתה אסורה, ומינה: מה היא בסקילה - אף היא נמי בסקילה.										■	!	עו.
למאן דאמר סקילה חמורה:										■	!	עו.
איכא למיפרך: מה להיא - שכן אמו בסקילה, תאמר בהיא - שאמה בשרפה. ועוד: בתה בשרפה וכלתה בסקילה?										⚡	!	עו.

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment**
Oמעשה-story

■ **קושיא-challenge** ?
 ^ **שאלה-question**
 ! **תירוץ-answer**
 ■ **ראייה-proof**

מקרא-key:

סנהדרין-הנשרפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הוא בעצמו יוכיח, דבתו בשרפה וכלתו בסקילה.		!										עו.
אלא, מה הוא לא חלקת בו בין אמו לכלתו, אף היא - לא תחלוק בה בין אמה לכלתה.		?										עו.
ולמאן דאמר שרפה חמורה מהאי קושיא לא נידונין.		■										עו.
ולמאן דאמר דון מינה ואוקי באתרה:												עו.
מה הוא כלתו אסורה - אף היא כלתה אסורה, ואוקי באתרה: התם הוא דבסקילה, אבל הכא - בשרפה, כדאשכחן באמה.		■										עו.
למאן דאמר סקילה חמורה:		■										עו.
איכא למפירך: מה להווא - שכן אמו בסקילה, תאמר בהיא - שאמה בשרפה. ועוד: מה הוא חלקת בו בין בתו לכלתו - אף היא תחלוק בה בין בתה לכלתה.		?										עו.
ולמאן דאמר נמי שרפה חמורה - מהאי קושיא לא נידונין.		■										עו.
בתו מאנוסתו מנין?											^	עו.
קל וחומר, על בת בתו ענוש, על בתו לא כל שכן?	האמר אביי:										!	עו.
וכי עונשין מן הדין?											?	עו.
גלויי מילתא בעלמא הוא.											!	עו.
אתיא הנה, הנה, אתיא זמה, זמה.	רבא אמר: אמר לי רבי יצחק בר אבדימי:										!	עו.
לפי שלא למדנו לבתו מאנוסתו, הוצרך הכתוב לומר (ויקרא כ"א) ובת איש כהן.	תני אבוה דרבי אבין:										!	עו.
אי מה בת כהן היא בשרפה ואין בוועלה בשרפה, אף בתו מאנוסתו - היא בשרפה ואין בוועלה בשרפה?											?	עו.
אמר קרא (ויקרא כ"א) את אביה היא מחללת - מי שמחללת את אביה, יצתה זו שאביה מחללה.	אביי:										!	עו.
בשלמא התם - אפיקתיה מדינא דבת כהן ואוקימתה אדינא דבת ישראל, הכא - אדינא דמאן מוקמת ליה? אדינא דפנוייה מוקמת ליה?	רבא:										!	עו.
אזהרה לבתו מאנוסתו מניין?											?	עו.
בשלמא לאביי ורבא - מהיכא דנפקא להו עונש מהתם נפקא להו אזהרה. אלא לדתני אבוה דרבי אבין מאי?											?	עו.
אמר קרא (ויקרא י"ט) אל תחלל את בתך להזנותה.	רבי אילעא:										!	עו.
האי אל תחלל את בתך להזנותה להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה	מתקוף לה רבי יעקב אחוה דרב אחא בר יעקב:										?	עו.
אל תחלל את בתך להזנותה יכול בכהן המשיא את בתו ללוי וישראל הכתוב מדבר - תלמוד לומר להזנותה - בחילול שבזנות הכתוב מדבר, במוסר את בתו שלא לשם אישות.	לכדתניא:										■	עו.
אם כן לימא קרא אל תחלל, מאי אל תחלל - שמע מינה תרתי.											!	עו.
ואביי ורבא, האי אל תחלל את בתך להזנותה מאי עבדי ליה											?	עו.
זה המשיא את בתו לזקן.											!	עו.
אל תחלל את בתך להזנותה, רבי אליעזר אומר: זה המשיא את בתו לזקן	כדתניא: [רבי אליעזר]										!	עו.
זה המשהא בתו בוגרת.	רבי עקיבא:										!	עו.
אין לך עני בישראל אלא רשע ערום, והמשהא בתו בוגרת.	רב כהנא משום רבי עקיבא:										■	עו.
אטו המשהא בתו בוגרת לאו רשע ערום הוא?											?	עו.

מימרא-statement **■**
 קושיא-challenge **⚡**
 שאלה-question **^**
 תירוץ-answer **!**
 ראיה-proof **■**

חולקים-disputants **◆**
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review **◇**
 מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment **<**
 מעשה-story **O**

מקרא-key:

סנהדרין-הנשרפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הכי קאמר: איזהו עני רשע ערום - זה המשהא בתו בוגרת.	אביי:	!										◇
הוי זהיר מן היועצך לפי דרכו.	ואמר רב כהנא משום רבי עקיבא:	■										◇
המשיא את בתו לזקן, והמשיא אשה לבנו קטן, והמחזיר אבידה לנכרי - עליו הכתוב אומר (דברים כ"ט) למען ספות הרהר את הצמאה לא יאבה ה' סלח לו.	רב יהודה אמר רב:	■										◇
האוהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו, והמדריך בניו ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאן סמוך לפירקן - עליו הכתוב אומר (איוב ה') וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחטא	מיתבי:	⚡										◇
סמוך לפירקן שאני.		!										◇
האוהב את שכיניו, והמקרב את קרוביו, והנושא את בת אחותו, והמלוה סלע לעני בשעת דוחקו - עליו הכתוב אומר (ישעיהו נ"ח) אז תקרא וה' יענה.	תנו רבנן:	■										◇
(ויקרא כ') אתו ואתהן - אותו ואת אחת מהן, דברי רבי ישמעאל.	תנו רבנן: [רבי ישמעאל]										◆	◇
אותו ואת שתיהן.	רבי עקיבא:										◆	◇
מאי בינייהו?											^	
משמעות דורשים איכא בינייהו.	אביי:									◆	!	◇
אתו ואתהן - אותו ואת אחת מהן, שכן בלשון יוני קורין לאחת, הינא. ואם חמותו מדרשא אתיא.	רבי ישמעאל סבר:									■	!	
אתו ואתהן - אותו ואת שתיהן, ואם חמותו הכא כתיבא.	רבי עקיבא סבר:									■	!	
חמותו לאחר מיתה איכא בינייהו.	רבא:									◆	!	◇
חמותו לאחר מיתה - בשרפה.	רבי ישמעאל סבר:									■	!	
איסורא בעלמא.	רבי עקיבא סבר:									■	!	
ואלו הנהרגין: הרוצח, ואנשי עיר הנדחת.												■
רוצח שהכה את רעהו באבן או בברזל, וכבש עליו לתוך המים או לתוך האור ואינו יכול לעלות משם ומת - חייב. דחפו לתוך המים, או לתוך האור, ויכול לעלות משם, ומת - פטור.												■
שיסה בו את הכלב, שיסה בו את הנחש - פטור.												■
השיך בו את הנחש - רבי יהודה מחייב	[רבי יהודה]											◆
פוטרין.	הכמים:											◆
מפני מה לא נאמרה יד בברזל - שהברזל ממית בכל שהוא.	שמואל:											◆
גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שהברזל ממית בכל שהוא, לפיכך לא נתנה תורה בו שיעור.	תניא נמי הכי, רבי:											■
והני מילי דברזיה מיברז.												■
וכבש עליו לתוך המים.												■
רישא רבותא קא משמע לן וסיפא רבותא קא משמע לן.												◇
רישא רבותא קא משמע לן: אף על גב דלאו איהו דחפו, כיון דאין יכול לעלות משם ומת - חייב.												■
סיפא רבותא קא משמע לן: אף על גב דחפפו, כיון דיכול לעלות משם ומת - פטור.												■
כבש מגלן?												^
דאמר קרא (במדבר ל"ה) או באיבה, לרבות את המצמצם.	שמואל:											!

central point for summary and review- וחזרה לסיכום ותורה- insertion of an earlier segment- קודמת- story-מעשה- O	disputants-חולקים- ◇	statement-מימרא- ■ challenge-קושיא- ; question-שאלה- ^ answer-תירוץ-! proof-ראייה- ■
--	-------------------------	--

סנהדרין-הנשרפין		Talmud Navigator											
מימרא		מאן דאמר											
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ההוא גברא דמצמצמא לחיותא דחבריה בשימשא, ומתה, רבינא מחייב	[רבינא]									◆	■	◇	עו:
פטר.	רב אחא בר רב:									◆	■	◇	עו:
רבינא מחייב: קל וחומר, ומה רוצח שלא עשה בו שוגג כמזיד ואונס כרצון - חייב בו את המצמצם, נזקין שעשה בהן שוגג כמזיד ואונס כרצון - אינו דין שחייב בהן את המצמצם?	[רבינא]									■		◇	עו:
פטר.	רב אחא בר רב:										■		עו:
מאי טעמא דאבוה דאבא דפותר - אמר קרא (במדבר ל"ה) מות יומת המכה רצח הוא, ברוצח הוא דחייב לן מצמצם, בנזקין - לא חייב לן מצמצם.	רב משרשיא:									■		◇	עו: